

© The Economist

No és gens freqüent que un polític admeti que el seu fill té una addicció. Quan l'ex-primer ministre australià Bob Hawke ho va fer 30 anys enrere, molts pares es van poder identificar amb ell: Austràlia començava a tenir un greu problema amb l'heroïna. El consum de l'opioide, que es va popularitzar durant la guerra del Vietnam, va augmentar per quatre durant els anys noranta. Cap al final de la dècada, gairebé 150.000 australians es punxaven regularment. A mesura que les sobredosis i les transmissions de virus a través de la sang es van incrementar, els analistes polítics de Canberra van idear una política de "tolerància zero amb les drogues", que va ser més sensata del que semblava. A més de perseguir els traficants per reduir el subministrament, el Govern va invertir diners en educació i tractament per als addictes. El consum d'heroïna va descendir en tres quartes parts.

Ara, aquesta substància ha estat substituïda per la metamfetamina, un estimulants que es repartia als pilots durant la Segona Guerra Mundial. Es creu que més de 250.000 australians en consumeixen. Això representa l'índex de consum més alt del món. Els investigadors no es posen d'acord sobre si la xifra va

Nerviosisme pel cristall

Austràlia viu amb preocupació l'epidèmia de la metamfetamina. En aquest país, l'índex d'addicció és el més alt del món. Després d'haver patit l'auge de l'heroïna fa tres dècades, ara és el torn del cristall, accessible i assequible per als joves australians.

pujant. El que és segur és que els consumidors actuals en consumeixen majoritàriament la forma més forta i més cristal·lina, coneguda al país com a *ice* ('glaç' o cristall). La proporció de consumidors de metamfetamina en forma de cristall i no en pastilles, pols o pasta es va doblar fins a arribar a un 50% entre el 2010 i el 2013. A l'estat de Queensland, fent proves a les aigües residuals, els científics van descobrir un augment de la metamfetamina d'entre tres i cinc vegades entre el 2009 i el 2015, cosa que podria reflectir que cada cop es consumeix més pura.

Un adolescent tremolós d'una clínica de rehabilitació de Sydney, gestionada per l'organització benèfica Ted Noffs Foundation, atribueix la popularitat de la

droga a l'accessibilitat: "És tan fàcil aconseguir-ne que ni tan sols és estrany", diu el noi. Els traficants no professionals a qui ell compra la produeixen a casa. Ara bé, la major part del cristall prové de la Xina, on un pròsper sector farmacèutic en sosté la producció, segons explica John Coyne, un ex-funcionari d'intel·ligència. Les xarxes de narcotràfic organitzat se senten atretes per Austràlia, on el valor del cristall al carrer és sis vegades el de la Xina. Els enormes fluxos comercials entre els dos països fan relativament fàcil importar la droga i repatriar els beneficis.

Comparat amb altres narcòtics, o fins i tot amb estupefaents legals, el cristall és barat. Segons una estimació, Austràlia és el segon país més car del món per beure, fumar i col·locar-se. Tot i així, per uns

ha tingut un efecte sostingut en el subministrament o el preu del cristall. “L’acció policial sola no resoldrà el problema”, lamenta Mick Palmer, ex-comissari federal de policia. “Amb això i prou no s’aconseguirà res”.

Malauradament, als polítics cada cop els costa més trobar respostes *toves* a una droga considerada la causa de molta violència. En unes eleccions recents a Austràlia Occidental, els dos grans partits van prometre sentències més llargues per als delinqüents, ignorant que les presons de l’estat ja estan saturades. L’acció policial contundent no ha funcionat, però es ven bé. •

Traducció d’Arnau Figueras

40 dòlars australians (una mica menys de 30 euros), una pipada de metamfetamina pot durar més de mig dia. “Et sents com Superman”, explica el jove addicte. Això té un preu: el cristall pot fer que els consumidors es tornin paranoics, agressius i fins i tot psicòtics. Actualment és la droga que consumeixen més habitualment els que entren a la presó. I les hospitalitzacions per metamfetamina s’han quadruplicat des del 2010.

Els polítics saben que hi ha un problema, però no han aconseguit respondre-hi com altres vegades. Quan hi va haver l’auge de l’heroïna, el Govern va prioritzar el tractament i els intents de dissuadir-ne el consum per mitjà de l’educació. Teòricament encara ho fa: seguint les recomanacions de la National Ice Task Force (‘unitat especial nacional per al glaç o cristall’), l’any passat va destinar 300 milions de dòlars australians a la reducció de la demanda i a l’ajut als addictes. Tanmateix, els crítics es queixen que falta coordinació. Als noranta, metges, escoles i policia treballaven en estreta col·laboració contra l’heroïna, diu Matt Noffs, de la Ted Noffs Foundation. “Ara, això, no ho veiem”.

Com la majoria de països europeus, Austràlia dedica la major part del pressupost contra els narcòtics a fer complir la llei. Tanmateix, és més probable que detinguin els consumidors que no els traficants, i la policia dedica més esforços a confiscar droga que a desemmas-

carar les xarxes que la fan entrar de contraban, manté Coyne. El fort augment de les detencions i de les confiscacions no

LA VIDA ÉS DURA
de JOSEP FRANCO
Premi Andròmina de Narrativa 2016

NOVETATS 3i4
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com